

זוהר פרשת ויקרא (יא)

צריך כל אדם להזהר שיכתוב שם הקדוש בתמונה זו, מי שפוגם שם הקדוש מוטב לו שלא נברא

אמר רבי אלעזר כך למדתי מאבי, י שהוא חכמה ה נסתרת בו, ואינה נפרדת ממנו לעולם, והרי נתבאר במה שנאמר ונהר יוצא מעדן, י הוציא ה, אח"כ י שאין נפרדים לעולם כדמיון תמונה זו ה, הרי זה י עם הנהר ההוא שיוצא ממנו ונמשך ממנו. ותחתיהם שני הבנים שיצאו מהם, מצד האב י יצא בן ו שהוא נאחז בו ונאחז גם בנהר ההוא, ומצד האם ה יצאה בת, שהוא נהר התחתון, והבן ההוא נמשך אח"כ ויצא מהם, והוא יורש לאב ולאם, ונתקשרה בו האמונה של הכל, וממנו ניזונת הבת מאותה הנחלה שהוא יורש, ועל כן צריך לכתוב בהשם הקדוש י לראשונה, קוץ אחד למעלה, קוץ אחד באמצע, וקוץ אחד למטה, וזה נתבאר אח"כ י שאין נפרדים זה מן זאת לעולם, כתמונה זו ה, בשביל שיהיו נמצאים שניהם בשלמות הכל, **אב ואם בן ובת**, הרי לך כל שלמות האמונה, אח"כ נתפשטה האמונה ויצאו שני בנים מכלל אחד לדרכיהם, הבן יצא משניהם, והיינו ו של השם הקדוש, הבת יצאה מצד האם, והיא ה' האחרונה של השם הקדוש, ואינה נשתלמה אלא עם ו, לפי שממנו ניזונת, ועל כן נצרך לכתוב ו ואחר כך זה כתמונה זו ה, הרי זה ו עם התפשטות ההיא שיצאה ממנו, כדמיון הנהר ההוא שיוצא מן י, והנה דברים האלה אבי יסודם והרי נתבאר, ואני כאשר הגעתי לדברים האלה אמרתי אותם, לפי שכך פקד עלי אבי, וכן צריך כל אדם להזהר שיכתוב שם הקדוש בתמונה זו, וכך הוא כראוי, ואם לא אינו ראוי להקרא שם הקדוש, ונקרא פגום, ומי שפוגם שם הקדוש מוטב לו שלא נברא.

זוהר פרשת (רפד):

וענתה השירה הזאת לפניו לעד

והיה כי תמצאנה אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד, ונאמר לקח את ספר התורה הזה וגו' והיה שם בך לעד, למדנו אמר רבי יוסי והיה שם בך לעד, ודאי שיעיד העדות, שלשה הם שעומדים בעדותם להעיד, ואלה הם, באר של יצחק, גורל והאבן אשר שם יהושע, ושירה הזאת עדותה יותר מכלם, אמר רבי יצחק אם כן ארבעה הם, אמר ליה ודאי כך, אבל הגורל אין כתוב בו עדות, באר של יצחק מניין, שנאמר בעבור תהיה לי לעדה וגו', גורל, שנאמר (במדבר כ"ו) על פי הגורל תחלק נחלתו, שהיה אומר זה ליהודה וזה לבנימין וכן לכלם, אבן של יהושע, שכתוב (יהושע כ"ד) הנה האבן הזאת תהיה

בנו לעדה, וכאן והיה שם בך לעד ונאמר וענתה השירה הזאת לפניו לעד, היא ודאי העידה בהם בישראל.

זוהר פרשת וילך (רפה).

סוד הדבר

רבי שמעון אמר וענתה השירה הזאת, וענו הדברים האלה היה צריך לומר, אלא סוד הדבר כמו שנתבאר שכתוב (אביו כ') יגלו שמים עונו וארץ מתקוממה לו, משה בכל הסתכל ועל זה אמר שירה, בשביל להאחז הדברים במקום הזה להיות עליהם דין^[כה] שנאמר וענתה השירה הזאת לפניו, ולמה, מפני שנאמר כי אני ידעתי את יצרו, ונאמר כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון, וכאשר תעשו כן, מיד וענתה השירה הזאת לפניו לעד, בוא וראה כתוב יגלו שמי"ם עונו, ולא יותר^[כז] אבל ואר"ץ מתקוממה לו, בזאת נעשה הדין למי שנעשה.

זיו הזוהר

כה. פירוש מן מלכות, לפיכך אמר שירה בלשון נקבה ולא שיר. **כו** שמי"ם, זה תפארת רק יגלו העון ולא יענשו, אבל ואר"ץ דהיינו מלכות הימים תעשה דין, וזה שכתוב וקראת אתכם הרעה באחרית הימים, כי המלכות נקראת אחרית הימים.